

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

בשלה - יתרו | גיליון 21

הגאון רבי אליעזר שטרנבוך שליט"א

נכד פוסק הדור הגאון האדיר רבי משה שטרנבוך שליט"א

הדרך הבטוחה!

הנוראים שהצדיקים גילו וכשאדם יעשה עצה זו יזכה ללא ספק להתעלות לאין שיעור וזה לשון רבי נתן זי"ע:

וזהו שצועק הפסוק עד מתי תתחמקין הבת השובבה ופירש רש"י תתחמקין תסתרי ממני שאת בושה לשוב אלי מפני דרכך הנה חדשה נבראת בארץ וכו' דהיינו שהפסוק קורא בקול גדול איום ונורא על מה שאנו נופלים בדעתנו מחמת ריבוי מעשינו הרעים שהינו שונים באיולתינו פעמים אין מספר, וכידוע שרוב המתרחקים מהשי"ת הוא מחמת שרואים שזה כמה שחפצים לשוב ובכל פעם נופלים יותר ויותר כי כל מה שהם רוצים לצאת מהרפש והטיט מתגרה ומתגבר עליהם הבע"ד יותר ומחמת זה נתרשלו ידיהם מלשוב. ועל זה קורא הפסוק עד מתי תתחמקין עד מתי תסתרי ממני שאת בושה לשוב אלי מפני דרכך הנה חדשה נבראת בארץ וכו' היינו שילכו בדרך החדשה-הישנה לעשות מתורות תפילות ולהתחנן אל ה' לזכות להינצל מכל רע ומפתויי היצר, וכל מה שהבע"ד מתגבר זה בעצמו מספרים לפני ה', וכך מובטח למי שיעסוק בזה שיהפכו כל עוונותיו לזכויות, כל נפילותיו לעליות וכל חובותיו לרווחים של הרבה יותר, מחצי מליון דולרים עלינו להיות פשוט זמינים בבחינת 'אנא זמין למהווי' אני מוכן ומזומן להתחנן ולהמתין ולצפות אל ה' ואז לא נצטרך להתחמק אדרבה אם אנו מרגישים שובבים ושאנו מצליחים להתקדש כראוי, נזכור שיש לנו דרך חדשה ואם נצדע בדרך זו נזכה לתיקון שובבים אמיתי ככל הצדיקים שזכו על ידי דרך זו למה שזכו.

יתאר וימחיש את הרוח הנפלא של מי שזוכה להשיח את ליבו ולהשתוקק אל הקב"ה

ניקח למשל בעל חוב עצום אשר נושיו הרבים דחקו בו השכם והערכ להשיב להם את מה שהלוו לו עד שהוכרח למשכן את דירתו לבנק וכך השיב חלק גדול מחובו. יום אחד מתקשר אליו פקיד הבנק הממונה על המשכנתאות וגוער בו בחומרה "כבר עברו שלושה חודשים בהם לא שילמת את המשכנתא אם לא תחזיר את החוב תוך יומיים הדירה שלך מעוקלת!"

אותו בכל חוב חש בדיקות לב מוצאות נשימתו נעשתה כבידה וידיו רעדו אך אז המשיך הפקיד את דבריו "ברצוני לעדכן אותך בדבר נוסף לאחרונה מידי יום מתדפק על שערי הבנק יהודי נכבד עשיר אגדי והוא מבקש להפקיד לחשבונך חמש מאות אלף דולר במזומן (\$500,000) אלא שבכדי לבצע הפקדה כזאת גדולה אנו זקוקים לאישורך אלא שבכל פעם שאני מחייג אליך אינך זמין! ולכן הינך מפסיד מידי יום חצי מליון דולר!"

על דרך משל זה מבאר רבי נתן את הפסוק "עד מתי תתחמקין הבת השובבה?" וכך אומר מוהר"ן כל יהודי יודע שעתידי הוא ליתן דין וחשבון על מעשיו ובאמת הוא היה חפץ מאוד לשוב ולתקן את כל מה שפגם ולהתעלות בצורה מופלאה הלא היא עצת ההתבודדות בכלל ובעיקר בדרך שחידש רבינו, לעשות מתורות תפילות דהיינו שכלומדים את הלכות התורה ובפרט את ספרי רבינו שמגלה כיצד לזכות לקיים את התורה אזי צריך להתפלל ולבקש מהשי"ת לזכות לכל הדברים

בעמדינו בימי השובבים כל יהודי משתוקק וחפץ להתעלות ולהתקדש ואכן כל אחד לפי דרכו משקיע עצמו בעבודת הקודש, זה עוסק בלימוד התורה שעות רצופות וזה עוסק בריבוי צדקה וחסד אלו ואלו כוונתן לשמים לעלות במעלות העבודה ולהתקרב אל הקב"ה

אמנם לא רק צד הקדושה מתגבר ומתחזק בימים אלו אלא גם הסטרא אחרא איננה שוקטת על שמריה זה לעומת זה עשה אלוקים כפי שכל לב יודע מרת נפשו כיצד בכל פעם שהאדם חפץ יותר להתעלות כך היצר מתחדש על האדם בניסיונות אין מספר עד שלפעמים נדמה כאילו אין פועלים באמת ישועה אמיתית כי פעם אני מתגבר ומתחזק בעבודת ה' בקדושה וטהרה, ומאידך גיסא לפעמים היצר מתגבר עד שאין יודעים דרך ועצה כיצד לזכות באמת לצעוד בבטחה במסילה העולה בית קל

רבינו מגלה דרך מופלאה דרך עתיקת יומין שכל הצדיקים אשר מימות עולם הלכו בה מאדם הראשון נח האבות הקדושים וכל הנביאים והצדיקים אמנם רבינו מגלה דרך חדשה כיצד כל יהודי מהגדול שבגדולים עד הפשוטים יכול לזכות לצעוד בדרך זו.

דרך זו ידועה בשם "התבודדות" להשיח ולשפוך את הלב לפני ה' ולספר את הרצונות החבויים בעומק הלב למרות כל מה שהיצר הרחיק אותנו מהשי"ת אך לאחר כל זאת עדיין אנו אחוזים ודבוקים בך. בכדי להבין ולהפנים היטיב את הבשורה הנפלאה שטומנת דרך זו בכנפיה נקדים במשל נאה אשר

הצטרפות

או הקמת
התורה

באור מורד

גור קשר

בין נוספה

03.50.111.06

שלושה 5,3

זמני ומיקום החברות השבועיות הבודדות האפרים

0527156734	21:00	יום חמישי	ביהב"ס בני עקיבא	רח' בלמן 7	ירושלים: נווה יעקב
0527199896	21:00	יום שלישי	ביהב"ס ברסלב	רח' ריש לקיש 1	בית שמש: רמה ד'
0504169120	21:30	יום חמישי	ביהב"ס ברסלב	רח' אף על פ' כן 30	זכרון יעקב
0534145799	22:10	יום ראשון	בבית אחד החברים		קריית ספר
	20:30	יום רביעי	ביה"ס משיבת נפש	חזון איש 12	בני ברק
0556788059	20:30	יום חמישי	שכ' מחלאת קומה עליונה	רח' המדרגות 4	ירושלים: שער חסד
0583204637	20:30	יום רביעי	בבית אחד החברים	חור' א' 2 כניסה 2	ירושלים: רמת שלמה

שיעור לציבור הכללי - בקריית ספר רח' חורב אלישיב 10 - בביהב"ס בני תורה בכל יום רביעי בשעה: 21:10 - לפרטים: 0534145799

זמני ומיקום החברות השבועיות הבודדות הבהרים:

1. ירושלים: שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30. 2. מודיעין: עלית קריית ספר יום ג' בשעה 10:30

3. ירושלים: גבעת הובנר רחוב מרדכי סיני 26 יום ג' 9:00 ביהב"ס ד' אש קלמן 0548598868

מניין חגיגי חשיבות

ברסלב

נחמיה

שני נווה יעקב

רחוב אשר טלאק 403

תפילת קבלת שבת וטעמים
מונחה 20 דק לפני השקיעה

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

כמו שמדברים עם חבר טוב

'הבקשה והדיבור' עם ה' - 'מקשרת אותנו' אליו ביתר שאת וביתר עוז.

"ואיך כל זה קשור 'להתבודדות' הזו שאתה עושה?" קטע אותו אהרל'ה בחוסר סבלנות, "הו... בדיוק את זה אני בא להסביר לך, אם תתבונן 'במדרש פרשת לך לך' (מ"ה) תראה שהלשון הוא, שהקב"ה מתאוה 'לתפילתן' ולשיחתן של ישראל, יש כאן שני דברים, יש 'תפילה' ויש 'שיחה', 'תפילה' זה סגנון של בקשה יותר ברורה ומסודרת, 'שיחה' זה דיבור יותר 'פשוט' שיוצא מהלב, כמו שמדברים עם 'חבר טוב' ושופכים בפניו את כל מה שמעיק, בלי להיות צמוד ל'טקסט' או 'סדר מסוים', ובפרט כשיש דברים יותר רציניים לדבר עליהם, אז הולכים לאיזה 'מקום שקט' שאין שם אנשים ומדברים בצורה משוחררת ופתוחה, וכך אפשר להגיע לפעמים ל'בכי' או ל'התרגשות' תוך כדי שיחה, בלי להתבייש מה יאמרו או איך יסתכלו עלי אלו שנמצאים מסביב. זה מה שאני משתדל לעשות מידי יום. וכך אני גם זוכה לחזק את 'הקשר' עם ה' יותר ויותר, וגם לשמוח את ה' כמאמר 'המדרש' שהקב"ה 'מתאוה' לתפילה ולשיחה של 'כל יהודי'.

אהרל'ה הקשיב בשקיקה והגיב בהתפעלות, "אף פעם לא חשבתי על הדבר הזה, שיש 'תפילה' ויש 'שיחה', וזה שני סוגים של דיבור עם ה', אבל תגיד לי חיים, איך הגעת לזה? כל יום לעשות את הדבר הנפלא הזה, הרי המדרש לא מדבר עד כדי כך לפרטי פרטים, על שיחה 'מידי יום', וללכת לשדה, מאיפה הבאת את הרעיון הזה?" "פשוט מאד" ענה לו חיים, "רבינו הקדוש מדבר על זה כ"כ הרבה פעמים, ואם תרצה, בעז"ה מחר אני אראה לך את זה בפנים..."

'ההתבודדות' היא מעלה עליונה וגדולה מן הכול, דהיינו לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר, להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו, בטענות ואמתלאות, בדברי חן, וריצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך שיקרבהו אליו לעבודתו באמת' ותפילה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו... ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העבר, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום והלאה באמת, וכיוצא בזה כל אחד לפום דרגה...

[ליקוטי מוהר"ן תיניא כ"ה]

'הפרשה' מדברת על 'קריעת ים סוף', ושם מתואר באריכות את המצב הקשה שבנ"י היה שרוי בו, כשהמצרים מאחוריהם, הים שוצף וגועש לפנייהם, ומצדיהם 'המדבר' מלא בחיות רעות ומאיימות, ובסופו של דבר הייתה הרווחה, 'הים נקרע' והם עברו בתוכו ביבשה... בשביל מה כל הבלגן הזה? השי"ת הרי הוא 'כל יכול' והוא הראה את זה לעיני כל 'בעשרת המכות' כשהוא שידד את כל מערכות הטבע כחומר ביד היוצר, אז מדוע בנ"י היו צריכים לעבור את כל הסבל הנורא הזה? לחוות כזה פחד נורא, ולצעוק לה'?

אפשר לדבר עם ה'

ב'בית מדרש' או בבית כנסת
או באמירת 'מזמורי תהילים', אבל
ככה ללכת לשדה 'לבד'?
זה נשמע לי דבר מאוד משונה
ולא קשור

ב א י מ ה
שיושע אותם מהמצב בו הם נמצאים.

'זה באמת לא מובן', השיב לו אהרל'ה תוך כדי שהוא מנההן בראשו בהסכמה, וחיים המשיך בדבריו... 'המדרש רבה' גם כאן וגם בפרשת 'לך לך' מבאר את זה בצורה נפלאה, כששם הוא מוסיף להקשות מדוע 'האמהות הקדושות' היו עקרות, והוצרכו לשפוך תפילות כמים על מנת להפקד בבנים, ועל זה אומר המדרש - שהקב"ה מאד 'משתוקק' לשמוע את התפילות של עם ישראל, ובפרט את תפילותיהם של הצדיקים, משום שהתפילה איננה אמצעי לקבל את הדבר אותו אנו מבקשים, אלא תכלית בפ"ע להיות 'קשורים' עם ה', וכמו שאמרה לאה כשקראה את שמו של 'נפתלי' - 'נפתולי אלוקים נפתלתי', ורש"י ביאר בזה שני פירושים, אחד מלשון 'צמיד' פתיל' היינו 'חיבור' ודבקות לה', ובפירוש השני ביאר שלא אמרה 'הרבה נתקשתי והפצתתי' פצירות הרבה 'למקום', ושניהם 'אחד', כי

היה זה כשעה לפני חצות, מחוגי השעון הראו על השעה אחת עשרה וחמשה, והיכל בית המדרש החל אט אט מתרוקן ממאות הבחורים שסגרו את הגמרות ויצאו לכיוון הפנימייה כדי להתארגן לשנת הלילה ולצבור כוח ליום המחר, אחרי יום שלם של 'שלוש סדרים' ועמל רב 'בסוגיות ובהספקים'.

מטבע הדברים נפנו להם הבחורים לשוחח מעט, להשתחרר ולפקח את הדעת. היו את אלו שמצאו מקומם ברחבי המסדרונות, אלו ששוחחו בחדרים וקבוצות הגדולות יותר עמדו ברחבת 'הקמפוס', כשהם שואפים מלא ריאותיהם מהסיגריות שבפיהם. הצד השווה שבהן שכולם מצאו לעצמם מקום להתגדר בו ולהתרענן מה'שטייגען' החזק שהם עשו במשך היום...

גם חיים מצא לעצמו את בני שיחתו, אך מאידך גיסא לא האריך יותר מידי, וניצל את הזמן בטרם האור יכבה בחדרו וחבריו יעלו על יצועם, לצאת מרחבי 'הישיבה' לעבר השדות המקיפים אותה מכל עבר, למצוא שם איזה פינה בה יתייחד עם קונו, 'ישפוך את הלב' וישוח בפניו את כל מה שעבר עליו במשך היום, 'בהודאה' על העבר 'ובקשה' על העתיד, להצליח בלימוד ובחברה, להתקדם ולעלות בעבודת ה' בדרך העולה בית א-ל...

"היי... לאן אתה הולך???", שמע חיים קול קורא מאחוריו בעודו הולך ומתרחק מרחבי הישיבה, חיים הסתובב לאחוריו ופגש באהרל'ה חברו 'מהועד' שיצא לסיבוב בכביש הסמוך לשדות, "לאן אני הולך? אני הולך לדבר עם ה'!" ענה לו חיים בפשיטות, "לדבר עם ה'?", "כן! לדבר עם ה'!" מה זה נשמע לך כ"כ 'מוזר'?" השיב לו חיים בשאלה, "תראה, אולי לדבר עם ה' לכשעצמו זה לא דבר 'מוזר', אבל בצורה הזו שאתה עושה את זה, זה באמת נראה 'מוזר', אפשר לדבר עם ה' 'בבית מדרש' או בבה"כ או באמירת 'מזמורי תהילים', אבל ככה ללכת לשדה 'לבד'? זה נשמע לי דבר מאוד משונה ולא קשור, וחופ' מזה סתם ככה לדבר עם ה' לא בתוך 'התפילה' או בזמנים המיוחדים לך, מה כבר אפשר לדבר איתו?"

חיים הקשיב לו בחיוך, חיכה עד שאהרל'ה יסיים להוציא את הכל וענה לו בסבלנות: "תשמע, אתה שואל שאלות מאוד טובות, אבל לפני זה אני רוצה לשאול אותך שאלה: אתה יודע שהשבוע

פינס הערץ

ידידו החשוב ר' יואל פוקס שליט"א

ליל השנה השנייה במסגרת פרויקט בניית בית המדרש החדש
ר' נתן יודיה לייב ג"י

יהא ריחא שחייתו ויחיה ויפ' יפיר חסיד לתפארה ביום בית ישראל אבי"ר.

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

אנחנו נמצאים בימי השובבי"ם ורציתי לדעת מה המהות של ימים אלו, והאם בברסלב יש התייחסות מיוחדת בעבודת השם או בהנהגה הראויה בימים הללו.

אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

האמת היא שלא זכורה לי התייחסות מפורשת בדברי מוהר"ן לימי השובבי"ם הקדושים. וכששוחחתי בעניין עם חבר, ציין בפני את דברי מוהרנ"ת ב'ליקוטי הלכות' (הלכות גילוח ה' אות ח'-ט'):

וזה בחינת שובבי"ם שבהם נוהגים הקשרים להקצנות ולצעק לה' יתברך בתפלות וסליחות, כי באלו הימים קורין בתורה בענין גלות מצרים וגאלתם שהיה על-ידי צעקה כפ"ל. וכמו כן צריכין עתה בגלות הזה כפ"ל. וזהו, "שובו בנים שובבים", שעקר כל הצרות והגזלות, רחמנא לצלן, הם על-ידי חסרון הדעת, שהיה בחינת שובבים, שכל אחד הולך בעולם כמו משגע ושובב ממש, כמו שנקאמר, "ולך שובב בדרך לבו". וקש"בין האדם בעצמו כל זאת איך הוא שובב ומשגע ממש, כי הולך אחרי שרירות לבו ואינו מסתכל על תכליתו הנצחית, בנדיא יחוס על עצמו ויצעק הרבה לה' יתברך, ועל-ידי זה יזכה, לפי בחינתו, להוליד המחין והדעת, שעל-ידי זה עקר הגזלה בכלל ובפרט בכל אדם ובכל זמן כפ"ל.

כלל הדבר, שעקר כל הגזלות והצרות, רחמנא לצלן, בגוף ונפש, הכל מחסרון הדעת שהוא על-ידי שלא קדש שבעת הנרות הנ"ל כראוי וגם לא צעק כראוי לה' יתברך, שעל-ידי זה נתעלמין המחין והדעת ומשם כל ההתרחקות מה' יתברך ומצדיקי אמת, שהם עקר כלל כל הגזלות והצרות, רחמנא לצלן, שעקרים על-ידי חסרון הדעת כפ"ל.

ללא ספק התייחסות נדירה וצדדית זו מצביעה על כך שלא עשו בדורות הראשונים בברסלב עסק גדול מימי השובבי"ם.

והנה, קשה לומר ביאור בהשמטות, ובדרך כלל הסברים כאלו עלולים לנסות מכוונת המשמיט, וכל שכן כאן שכאמור אין זו השמטה כלל, שהרי מוהרנ"ת כן הזכיר בספרו שיש את מנהג ימי השובבי"ם.

אך אנסה להציע הבנה כלשהי בדגש שלכאורה לא הושם על ימים אלו. ומאידך גם צד שני למטבע כך שבס"ד ננצל כראוי ימים מסוגלים אלו.

הרגיל בספרי רבינו נחשף לקו עמוק העובר בכל תורותיו, שכל עניין בתורה הקדושה כלול וקשור לכל שאר העניינים בתורה. ידועה שיחתו (שיחה ר') 'התורה שלי היא כולה בחינות', וכן מה שאמר (שיחה ר"א) 'כל תורה ומאמר שאומר יכולין לילך איתו ולעבור בו כל תורה נביאים וכתובים ותורה שבעל פה'.

אפילו המצוות הזמניות והעניינים המיוחדים למועדי השנה מתגלים כמפתחות ויסודות לעבודת השם בכל השנה, אלא שבזמנם ובהלכותיהן גזוז אור וכוח נוסף, שעלינו לדקדק בעשייתו ולהרבות בתפילות לזכות לקיימו ולהתקדש מכוחו כראוי.

ימות השבוע מקבלין חיות מהנקדה שמאירה בהם על-ידי קריאת אותו הסיידרא, כי כפי הנקדה שצריכין לקבל באותו השבוע כן היא הסידרא שהולכת באותו השבוע וכן מתנהג כל ימות השנה וכן לעולם, נמצא שכל ימות השנה מקבלין חיות מהתורה שהיא כלל הנקדה, וכל שבוע ושבוע מקבלת מסדר מיוחד, וכן כל יום ויום מפרשה מיוחדת, כי שבעה פרשיות שקבל סדר הם כנגד שבעת ימי השבוע, שקבל יום ויום צריכין לקבל הנקדה מפרשה מיוחדת, וכן בכל שבוע מסדר מיוחד, וכן בכל שנה מקבלת התורה שהוא כלל הנקדה כלל השנה. ועקר קריאת כל הסדר הוא בשבת, כי עקר הנקדה הוא שבת שקביעה יקמא שפמאירה בכל ששת ימי המעשה כפ"ל, ועל-כן קורין שבעה קריאים בשבת כנגד שבעת ימי השבוע, כדי להאיר הנקדה בשבת על-ידי התורה לכל ימות השבוע וכן"ל.

נמצא ששבועות אלו של קושי השעבוד והציאה מגלות מצרים מאירים לכל יהודי ומעניקים לו את התקווה והאומץ לצאת ממצורו ולזכות לקבלת התורה.

שנית, בכל עת שמתקבצים ומתאחדים יהודים להתחזק באיזה עניין בעבודת השם, ולהתפלל ולהתחנן עליו, ולשוב לה', הופך העניין לכוח רוחני בעל עוצמה רבה של רבים העושים את המצווה, וכפי שהרחיב ב'ליקוטי הלכות' (הלכות נזקי שכנים ד' אות ח') שעל זה אמר דוד המלך עליו השלום "חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקודיך", ולהיפך ח"ו עליו נאמר מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להימנות ודרשו רז"ל זה שנמנו חבריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם, בוודאי זה הקלקול וההפסד אי אפשר לתקן, כי אפילו אם יעשה אח"כ המצוה לבדו אע"פ שגם זה טוב מאד אעפ"כ אינו דומה מועטים המקיימין את התורה למרובים וכו'.

כעת, כשרבבות אלפי ישראל מתקדשים, מתחננים, עוסקים בתיקונים, שבים ודבקים בהתמדות התורה הקדושה, מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא...

מעתה, כשמדברים על נושא השובבי"ם שביסודו נסוב על הגאולה משעבוד היצר ותיקון הקדושה, כפי שבגלות מצרים וביציאה משם תוקנו פגמי אדם הראשון, הרי שעוסקים בדבר שהוא עיקר העבודה, עיקר המלחמה והתיקון כל ימי האדם בעולם הזה, ומובן שבאמת אי אפשר לייחסו רק לזמן מסוים.

עניין התשובה והצעקה להשם יתברך לזכות להיטהר ולהתקדש ולזכות לתקן את העבר, הרי זה עניין ההתבודדות שמלווה כל יהודי בכל יום, כפי שציווה רבינו הקדוש. ואם נתבונן בדברי ה'ליקוטי הלכות' שצוטטו לעיל, נמצא שגם מוהרנ"ת כלל לא צמצם את עניינו לימי השובבי"ם אלא להיפך, ביאר שזה שורש מנהג הכשרים לצעוק בימי השובבי"ם, כפי שבעצם ראוי לנו לעשות כל ימינו תמיד.

מצד שני אין ספק שבימים אלו מתחזקת הקדושה בעולם, וגדול כוח התפילה לזעוק אל השם יתברך ולצאת מכל מיני גלויות שנפלנו לתוכם, ולהתעלות ולהגיע למקומות חדשים ומרוממים שבזמנים אחרים קשה יותר להשיג. וזה משתי סיבות.

ראשית, דברי האר"י הקדוש אודות סגולת הימים ברורים ואינם צריכים חיזוק. את יסודות השפעת קריאת התורה בכל שבוע על מצאותנו הרוחנית, כפי שגילה האר"י הקדוש, מבאר מוהרנ"ת ב'ליקוטי הלכות' (הלכות נשיאת כפים ה' אות כ"ז):

וזה בחינת מה שקוראין הסיידרא בכל שבוע מבראשית עד לעיני כל ישראל עד שגמרין את התורה בכל שנה, כי מברך בהתורה הנ"ל שצריך כל אחד לקשר את עצמו להנקדה הש"ך ללבב בעת הזאת וכו', כי הנקדה מאירה כפי העת והיום וכן"ל. ועקר הנקדה הוא התורה כפ"ל, ועל-כן צריכין לקרות ולגמור הסידרא בכל שבוע עד שיגמרו כל התורה בכל השנה וכן לעולם, כי הסיידרא שקבל שבוע מנהגת כל השבוע, כי כל

האור עיני

כי טעמתי מעט הדבש הזה

עיקר ביאת האדם לעולם

ועקר התגברות החשק דקדושה הוא על-ידי האמת, כי אם יסתפל על האמת ויראה פחיתותו וגריעתו והכל העולם שהוא צל עובר ועל מה אתי להאי עקמא מטפה סרוחה לילך למקום עפר רפה ותולעה, ולסבל כל קרירות העקל המר הזה שסובל האדם בזה העולם, כמו שנקאמר, "אדם לעמל יולד וכו'", וכתב, "גם כל ימי קצם ומקאבות וקליו הרבה נקצף", ואחר כל אלה הוא צריך לתת דין וחסבון וכו'. הנה אם האדם לא יטעה את עצמו וישים אל לבו באמת כל זה בנדיא יבין היכן נקדת האמת

וזה עקר ביאת האדם לעולם העולם בשביל שיהיה לו נסיונות ומניעות כאלה מלהתקרב לה' יתברך. והוא יתגבר בתקף חשקו דקדושה וישבר קלם, ועל-ידי זה דיקא יזכה מה שזיכה מה שאין הפלאכים זוכין לזה, כי זה עקר מעלת האדם על הכל, מחמת שיש לו בחירה. ועקר הבחירה והנסיין הוא מחמת רבוי המניעות מהקדושה שיש לכל אדם.

ולשבר כל המניעות הוא רק על-ידי תקף החשק והקצון כפי המניעה, כמו שמבאר שם, כי המניעה לא באה כי אם בשביל החשק וכו' כמו שמבאר שם.

ליקו"ה הכשר כלים ד' סעי' יח

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

מאירים את השלם

חלק ושותפות בדבר האדיר הזה בסמך 'מאירים את העולם' בהשתתפות סמלי וקבועה שבעז"ה יתן יציבות ובסיס איתן לכל המפעל הקדוש הזה, למען יוכל 'איגוד בני הישיבות-נכספה' להאיר את העולם באורו יתברך להאיר ולהחיות נפשות רבות בפעילויותיו הקדושות.

אברך יקר! בינו זאת! 'איגוד בני הישיבות-נכספה' אינו ארגון או מוסד שיך לפלוני או אלמוני, ה'איגוד' זה אני ואתה, וכל אחד שרצונו שכלל ישראל יתקרב לאביהם שבשמים, זה הבית של כולנו, החובה של כולנו, והזכות של כולנו, כדי שזה ימשיך להתקיים לגדול ולהתרחב יותר ויותר מוטלת עלי ועלך ועל כולנו החובה לקחת חלק ושותפות בדבר אדיר זה כדי שזה יוכל להמשיך.

כולנו שותפים בדבר, ועל כולנו מוטלת החובה לראות להמשיכה להגדילה ולהרחיבה יותר ויותר, כאיש אחד בלב אחד נושטי יד בנתינה קבועה וכל הזכויות האדירות וזכויות הרבים המתרחשים מדי יום ע"י 'האיגוד' נוקפים לזכותך. אשריך! אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא.

להצטרפות לשותפות קבועה בזיכוי הרבים האדיר חייג עכשיו, קו 'נכספה' 03.50-111-06 והשאירו הודעה שלוחה 8

הפעילויות של איגוד בני הישיבות-נכספה נצרכים מוכרחים וקריטיים, בלי שום ספק, בדור שכזה הבשורה של 'איגוד בני הישיבות-נכספה' היא הכרח וחובה של ממש, אך כבר לימדונו חז"ל 'אם אין קמח אין תורה' בכדי שהפעילויות והפרוייקטים האדירים ימשיכו חייבים גם את ה'קמח', אם עד עכשיו מסרו הפעילים המסורים את נפשם בנוסף לכל המסירות נפש בעצם הפעילות גם בהזלת זהב מכיסם הדלילה, ועוד תרומות ועירות פה ושם מיהודים חמים, הגיעה מצב שאי אפשר כבר להמשיך, כל יום שעובר מתקבלים פניות מעוד מקומות להגדיל את הפעילויות הרבות גם לשם יהודים צמאים ומבקשים פונים בתחינה 'למה נגרע?' אך הקומץ הדל אינו משיביע אפילו את הקיים מכבר, וכל קיומן של כל הפעילויות עומדות בסכנת קיום חלילה, בעקבות כך מתאזרים כלל הציבור המבינים את חשיבות ויקרת הדבר לקחת

בקושי חלפה שנה בודדת מאז החלה 'איגוד בני הישיבות-נכספה' את צעדיה הראשונים, אך מה שהספיקה לפעול בשנה בודדת זו אין ביד אנוש להקיף. מדין ועד באר שבע, בכל עולם הישיבות ובכל הציבור החרדי אין כמעט מי שלא נחשף לאחד משלל פעילויותיה הברוכות, אלפי יהודים בחורים ואברכים בני עליה שחיים הרוחניים השתנתה לטובה, העבודת ה' שהחל לקבל צבע, אור, וחיות המאיר את חייהם, בכל מקום פוגשים יהודים הצמאים לדבר ה' הנהנים ומחיים את נפשם מדי יום ביומו, באור הזורח ומאיר בעולם ע"י 'איגוד בני הישיבות-נכספה'. יכלה הזמן ולא יכלו הרעיונות התשובה שהתעורר באלפי יהודים, ההתעוררות העצומה לעבודת ה' של אין ספור בני עליה בחורים ואברכים דורשי ומבקשי ה', ההתעלות וההתרוממות בכל חלקי עבודת הבורא, ההתחזקות הנצרכת לכל החפץ להתעלות בהר'ה,

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו וצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן בעל ה'דרכי שמואל' זיע"א

"בשעת רצון סיפר לתלמידיו שבעודו נער בן שש עשרה נהג הסופר ש. עגנון לבקר את סבו הגאון ר' חיים לייב אורבך חכימא דידואי, עגנון שהיה איש דתי עלה לפרקים בפרט בערבי פסחים להיוועד עם סבא בהלכות כשרות, לפני שובו לביתו היה נכנס לבית כנסת 'אגודה שול', נשמת המשורר שבו משכה אותו לדמותו היצוקה של השקדן הפלאי השכונתי 'שמואל אורבך בן השש עשרה ונאחז בנפשו הפיוטית הרוגשת של הנער, על מה היה עגנון משוחח עם שקדן ליטאי ירושלמי? רבי שמואל עצמו סיפר, על העמקים במשנת ברסלב. עגנון התעניין מאוד בספורי מעשיות שכתב רבי נחמן מברסלב ושאר ספרי חסידות. שמואל אורבך הנער בן שש עשרה שוחח איתו בהרחבה על משנת ברסלב, על סיפורי מעשיות של מוהר"ן שהיה בקיא בהם אז לרביהם הפנימיים"

(ספר 'בנהירו עילאה')

מספר ר' צבי כהן איש מירון שליט"א: לפני שנים רבות כשעוד מירון היה ריק מאנשים מהדמויות הבולטות שהיו ממבקרי היכלו של רשב"י לעיתים היה ר' שמואל אורבך זצ"ל, הנהגתו בקדוש במירון היה שאחרי שגמר להתפלל על הציון היה לוקח לעצמו איזה ספר לעסוק בו במקום המסוגל, היה זה או 'תהלים' או 'זוהר' או 'ליקוטי מוהר"ן' בהם עסק בציון הקדוש

9966

בשנותיו הצעירות של רבי שמואל אורבך התקיים כל ליל שישי שיעור אותו מסר הגאון רבי אליהו חיים רוזין מגדולי חסידי ברסלב וממקימי עולה בארץ ישראל אחר שנות הזעם, בין המשתתפים בשיעור בלטה דמותו של רבי שמואל אורבך שהגיע כל שבוע להשתתף בשיעור.

(ר' משה מנדל שפירא שליט"א)

9966

ואלה יעמדו על הברכה שתרמו מהונם להוצאות הגליון הנפלא

ר' משה בנימין אנשין שליט"א
לרגל הולדת הבן.
יהא רעווא שיוכה לגדלו לתורה וירא'ש.

ר' יעקב אלחנן ויכטר שליט"א
לרגל אירוסין בנו למזל'ט
יהא רעווא שהיוונ יעלה יפה בבני עדי עד

ר' יהודה הרמן שליט"א
לרגל הולדת הבן
יהא רעווא שיוכה לגדלו לתורה וירא'ש.

ר' נחמן חשין שליט"א
לרגל הולדת הבת, יהא רעווא שיוכה לגדלה על אדני התורה והיראה

לכות הרץ העולב בן סינא
שהבית תתקיים בזמנו
יגדל לתורה וירא'ש.

ר' אהרן משה מרדכי נייבונין שליט"א
יהא רעווא שיוכה לגדלו לתורה וירא'ש

לכות הילד שמעון בן שרה פעיל
לרפוא'ש

03.5011.06
קו נכספה
הקו של בני הישיבות

02.999.3.148
הכי מעניין, הכי מעודן, אחי חזקו
• קו מוקד ברסלב •
שיעורים | עדכונים | ראינות | תוכניות
077.22.787.52
011.9980.1307
4.433.0013.0475

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס' ע"ש עמותת 'אור העולם' תחת קטגוריית 'נכספה' או בקו בני עליה שלוחה 7

99 ז"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע 66 להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל 0799400036@gmail.com